Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

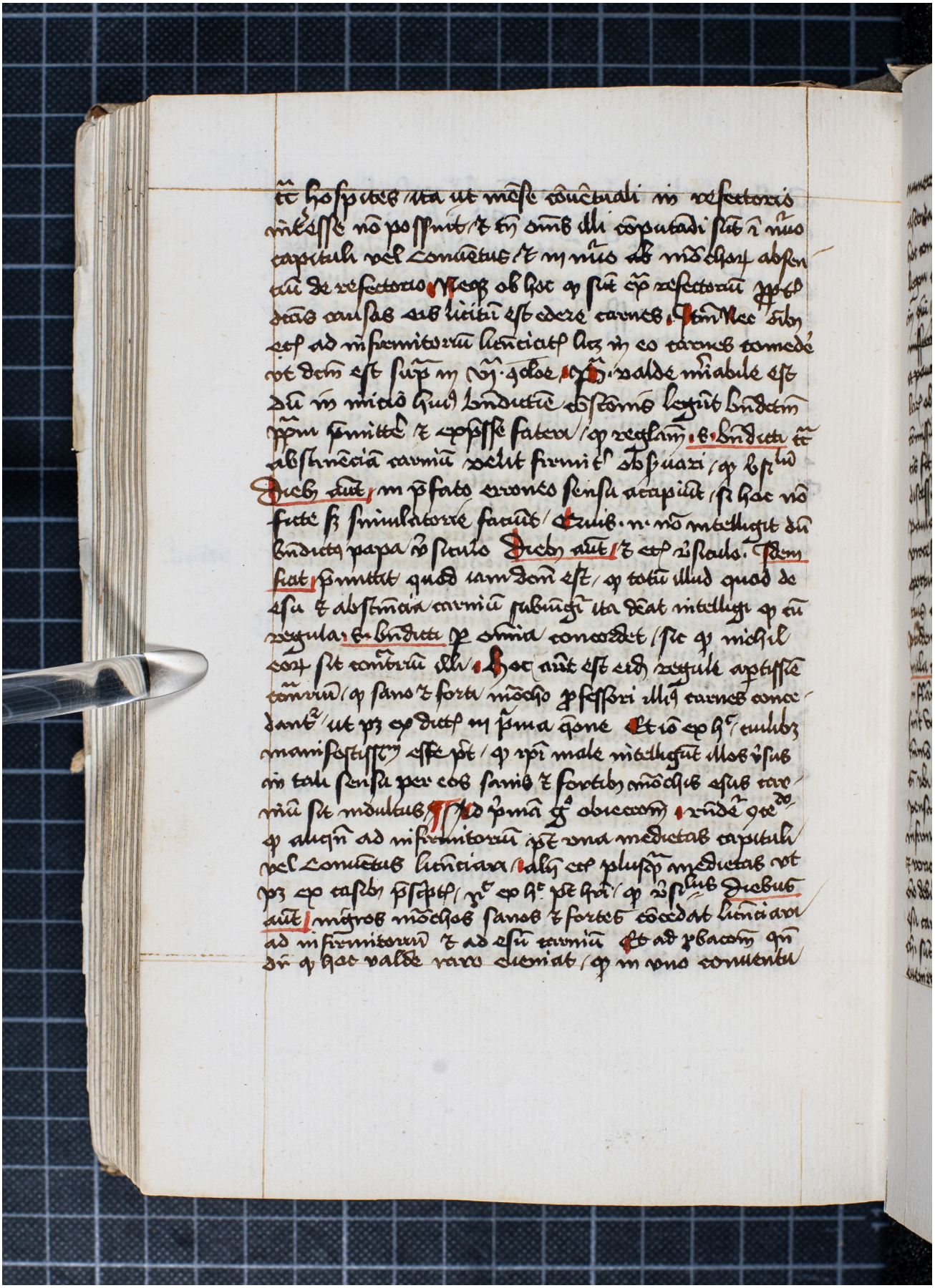

et hospites, ita ut mense conuiuali in refectorio
interesse non possunt, et ex omnibus illi computandi sunt a nuo
capitulo vel conuentus. et in nuo ab monachorum absen-
tia de refectorio. Preterea ob hoc quod sunt ejusdem refectorium propter
diuersas causas sunt licitum est edere carnes. Cum hec igitur
ejus ad infirmitorium licenciatur. Nec in eo carnes comedere
vetuerunt est super in xxi. glose. xxi. valde mirabile est
dicere in medio huius benedicte obscuro legitur benedictum
pro permittere et ipsum fateor quod regulam. et benedicti et
abstinencia carnium velut firmitas obseruari, quod hi
Dicti aut in predicto errores sensu accipiunt, si hoc non
fecit sic simulatorie fecerunt. Cum. n. non intelligit de
benedicto papa ad sancto Dicti aut et ipsi a sancto. Idem
fiat permittat quod iam dictum est, quod totum illud quod de
esu et abstinencia carnium subiungit ita debet intelligi quod cum
regula. et benedicti quod omnia concordet, sic quod nichil
erit contrarium illi. Hoc autem est eidem regule aptissime
contrarium, quod sanis et fortis monachis professori illis carnes conce-
dantur, ut patet ex dictis in prima questione. Et ideo ex hoc
manifestissime esse potest, quod ipsi male intelligunt illos usus
in tali sensu per eos sanis et fortibus monachis esus car-
nium sit indultus. Ad primam ergo obiectum. Rude dicendum
quod aliquem ad infirmitorium potest una medietas capituli
vel conuentus licenciare, alias ex plusquam medietas vel
patet ex casibus septem, primo ex hoc patet hoc quod a sanctis Dicibus
aut minores monachos sanos et fortes concedat licenciari
ad infirmitorium et ad esum carnium. Et ad secundum quod
dicit quod hoc valde raro euenit, quod in uno conuentu